

1. І прийшов один із семи Анголів, що мають сім чаш, і говорив зо мною, кажучи: Підійди, я покажу тобі засудження великої розпусниці, що сидить над багатьма водами.
2. З нею розпусту чинили земні царі, і вином розпусти її впивались мешканці землі.
3. І в дусі повів він мене на пустиню. І побачив я жінку, що сиділа на червоній звірині, переповненій іменами богозневажними, яка мала сім голів і десять рогів.
4. А жінка була одягнена в порфіру й кармазин, і приоздоблена золотом і дорогоцінним камінням та перлами. У руці своїй мала вона золоту чашу, повну гидоти та нечести розпусти її.
5. А на чолі її було написане ім'я, таємниця: Великий Вавилон, мати розпусти й гидоти землі.
6. І бачив я жінку, п'яну від крові святих і від крові мучеників Ісусових, і, бачивши її, дивувався я дивом великим.
7. А Ангол промовив до мене: Чого ти дивуєшся? Я скажу тобі таємницю жінки й звірини, яка носить її, яка має сім голів і десять рогів.
8. Звірина, яку бачив я, була і нема, і має вийти з безодні і піде вона на погибіль. А мешканці землі, що їхні імена не записані в книгу життя від закладин світу, дивуватися будуть, як побачать, що звірина була і нема, і з'явиться.
9. Тут розум, що має він мудрість. Сім голів це сім гір, що на них сидить жінка. І сім царів,

10. п'ять їх упало, один є, другий іще не прийшов, а як прийде, то мусить він трохи пробути.

11. І звірина, що була і нема, і вона сама восьма й з сімох, і йде на погибіль.

12. А десять тих рогів, що бачив ти їх, то десять царів, що ще не прийняли царства, але приймуть владу царську із звіриною на одну годину.

13. Вони мають одну думку, а силу та владу свою віддадуть звірині.

14. Вони воюватимуть проти Агнця та Агнець переможе їх, бо Він Господь над панами та Цар над царями. А ті, хто з Ним, покликані, і вибрані, і вірні.

15. І говорить до мене: Води, що бачив ти їх, де сидить та розпусниця, то народи та люди, і племена та язики.

16. А десять рогів, що ти бачив їх, та звірина, вони зненавидять розпусницю, спустошать її й обнажать, і з'їдять її тіло, і огнем її спалять.

17. Бо Бог дав їм до серця, щоб волю чинили Його, маючи одну думку, і щоб царство своє віддали звірині, аж поки не виповняться слова Божі.

18. А жінка, яку ти бачив, то місто велике, що панує над царями земними.